

התורה. ולכן נאמר עליו, עלה אל הר העברים הזה. משפלותו הראה לו את מעלתו. אף על גב שאתה קבור במקום שלא הגון לך, ערם בלי לבושים שלך, שהם עור ובשר (תלבישני), נע ונד ממקומך ומטלטל וגולה, הרי פנחס שעשית עמו טוב, שעליך נאמר (במדבר כה) הנני נתן לו את בריתי שלום, הרי הוא יעשה עמך טובה, ובו תסתלק, בפרשה שלו. שבה הפלה שלך, שם תתיחד עמה פחתן עם פלתו.

שהרי אתה (תועלת גדולה לישראל בקבורתך), אם לא היית קבור מחוץ לארץ הקדושה, מחוץ לפלה שלך, לא היו ישראל יוצאים מהגלות, ובגללך נאמר (ישעיה ג) והוא מחלל מפשעינו. נעשית חל משום חטא ופשע של ישראל בקבורה שלך, שנאמר בך (דברים לד) ויקבר אתו בגי'. ומה כתוב בקבורתך? (ישעיה מ) וכל גיא גיא ינשא. כל שפל ונמוך ינשא בגללך, שהם ישראל, שהם שפלים מפל אמה ולשון. וכל הר וגבעה ישפלו, שהם הרשעים וגסי הרוח.

זהו ובחברתו נרפא לנו. בחבור שהתחבר עמנו בגלות, נרפא לנו. שאתה הוא כשמש שמאיר, שאף על גב שמתכנס בלילה, מאיר הוא ללכנה ולכל הפוככים והמזלות. כך אתה מאיר בכל בעלי הלכות וקבלות. ולך נשקים בנסתר, כמו מבויע שמשקה את האילנות פחת שרשיהם בנסתר עד שהתבקעו מימיו בגלוי. זהו שכתוב (משלי ה) יפוצו מעינתיהך חוצה.

שאתה הוא גם כן, כמו שמש שהולך בימי החורף פחת המבויעים, וכשמגיעה הגאולה, תהיה כמו שמש שהולך בקיץ

ציה רעב ועיף וצמא בלי מים, דאיהו אורייתא. ובגין דא אתמר עליה, עלה אל הר העברים הזה. משפלותא דיליה, אחזי ליה מעלתיה, אף על גב דאנת קבור באתר דלאו הגון לך, ערום בלא לבושין דילך, דאינון עור ובשר (תלבישני), נע ונד מאתר דילך, ומטלטל וגלי. הא פנחס דעבדת טיבו עמיה, דאתמר עלך, הנני נותן לו את בריתי שלום, הא איהו יעביד טיבו עמך, וביה תסתלק בפרשתא דיליה. דבה פלה דילך, תמן תתיחד עמה, פחתן עם פלתיה.

דהא אנת (תועלת גדולה לישראל בקבורתך), אי לא הוית קבור לבר מארעא קדישא, לבר מפלה דילך, לא הוו ישראל נפקין מגלותא. ובגיןך אתמר, (ישעיה ג) והוא מחולל מפשעינו. אתעבידת חל בגין חוכה ופשע דישראל בקבורה דילך, דאתמר בך (דברים לד) ויקבור אותו בגיא. ומה כתיב בקבורה דילך. (ישעיה מ) כל גיא גיא ינשא, כל שפל ונמוך ינשא בגינה, דאינון ישראל, דאינון שפלים מפל אומה ולישן. וכל הר וגבעה ישפלו, דאינון רשיעייא, וגסי הרוח.

זהו איהו, (ישעיה ג) ובחברתו נרפא לנו, (בחבורא) בחבורה דאתחבר עמנא בגלותא, נרפא לנו. דאנת הוא כשמשא דנהיר, דאף על גב דאתכנש בלילה, נהיר הוא בסיהרא, ובכל ככביא ומזלי. הכי אנת נהיר, בכל מארי הלכות וקבלות. ולך אשתקיין בגניזו, כמבויעא דאשקי לאילנין תחות שרשיהון בגניזו, עד דאתבקע מימיו באתגלייא. הדא הוא דכתיב, (משלי ה) יפוצו מעינתיהך חוצה.

דאנת הוא אוף הכי, כשמשא דאזיל בימי החורף תחות מבויעין, וכד מטי